

време на време стоятъ прави задъ вратата, за наказание. Важно е, че Татунчо и Татунка сж много силни ученици и по всичко иматъ все петици и шестици. Щомъ учителятъ разкаже урока, единиятъ отъ тѣхъ става и го повтаря като по вода.

А домашнитѣ имъ упражненія сж чисто и безъ грѣшка написани. Не, което си е право — право си е. Татунчо и Татунка сж прилежни ученици и умни деца

— Да, да, тѣ сж най-умни деца не само въ махлата, но сигурно и въ цѣлия градъ. Вие ще видите въ иднитѣ книжки на „Детска радостъ“, какъ тѣ сами си направиха щепелинѣ, качиха се въ него и отлетѣха право на луната. Де ще могатъ едни глупави деца да направятъ щепелинѣ? Щепелинѣ не се прави лесно. Особено пѣкъ такъвъ щепелинѣ, — да идешъ съ него

чакъ на луната!

— Но какъ така сж се сътели да ходятъ на луната? — ще попита, може би, нѣкой. — И кой имъ е казалъ, какъ се прави щепелинѣ? Може ли току тѣй, както си седишъ, изведнажъ да се сътишъ да ходишъ

на луната, и то съ щепелинѣ? Всенѣкой ще ги е подсѣтилъ! Право е. Така е. Подсѣти ги единъ господинѣ, приятель на баща имъ, който една вечеръ дойде у тѣхъ на гости. Тоя господинѣ имаше високо чело и дълга брада. Отъ пръвѣ погледъ си личеше, че бѣше ученъ и уменъ човѣкъ, който

не приказва бабини деветини.

— Вие ще видите, че нѣма да се минатъ и двадесетъ-тридесетъ години, когато хората ще почнатъ да ходятъ и да се връщатъ отъ луната така лесно и удобно, както сега ходятъ и се връщатъ отъ Америка.

